

Posudek vedoucí bakalářské práce

Matěj Plíšek: Krizová komunikace Adama Vojtěcha v pandemii covidu-19

Matěj Plíšek si ke zpracování bakalářské práce vybral vysoce aktuální a relevantní téma komunikace vládních představitelů v období koronavirové pandemie. Práci vhodně omezil na zkoumání komunikace ministra zdravotnictví, a vzhledem ke střídání na ministerském postu, a opakovanému angažmá Adama Vojtěcha považují za zajímavý i výběr jeho osoby s tím, že otázky byly zaměřeny na možnou proměnu komunikace stejného ministra v různých obdobích. Výzkumné otázky jsou vhodně zvolené („Jaké strategie krizové komunikace ministr zdravotnictví používal? Proměňovala se krizová komunikace ministra zdravotnictví v závislosti na jednotlivých fázích?“, s. 1).

Autor práci teoreticky zakotvuje v textech Timothyho Coombse, který zpracoval teorii krizové komunikace zaměřenou na podnikovou sféru. Jeho strategie krizové komunikace, které Matěj Plíšek v teoretické kapitole představuje, a které následně kóduje v projevech Adama Vojtěcha, jsou dobře pochopitelné. Práci by ale prospělo zaměření na texty o politické krizové komunikaci a komunikaci vlád, protože přece jen, krizová komunikace v politice je oproti podnikové komunikaci zaměřena ne na klienty, ale na občany a voliče, a umožní pravděpodobně jiné strategie než v podnikové sféře. Vzhledem k tomu, že pandemie Covidu byla politologickým výzkumem již poměrně rozsáhle reflektována, včetně zaměření na krizovou komunikaci vlád, je škoda, že autor Coombsův přínos politologii více kriticky nezhodnotil z hlediska těchto textů.

Analytická kapitola je zaměřena na prezentaci výsledků vlastního kódování prvků krizové komunikace z tiskových konferencí Adama Vojtěcha se zaměřením na možné rozdíly v komunikaci v prvním a druhém ministerském období. Přepisy tiskových konferencí autor dle svých slov kvalitativně kóduje, popis kódování ale v textu není příliš rozsáhlý, a není zcela zřejmé, jak kódování probíhalo a v čem spočívá jeho kvalitativnost. Autor prezentuje zejména kvantitativní výsledky, tj. kolikrát danou strategii v jednotlivých obdobích detekoval, a v kapitolách prezentujících jednotlivé strategie obvykle představuje jen příklady toho, jak byly konkrétní strategie v textech určeny. Co mi ovšem chybí, je kvalitativní záběr, systematická prezentace toho, jak byly strategie v projevech využívány, v jakém kontextu, za jakých okolností, jaká témata či problémy vedly k využití konkrétních strategií. Z tohoto hlediska bohužel považuji analytickou kapitolu za ne zcela vytěženou. Resp. poskytuje sice kvantitativní srovnání komunikace Adama Vojtěcha ve dvou ministerských obdobích, ale nenabízí hlubší analýzu využití strategií a jejich vývoje v čase. Srovnání obou období i závěr práce tento dojem bohužel potvrzují.

Bakalářskou práci Matěje Plíška doporučuji k obhajobě, vzhledem k výše řečenému navrhuji hodnocení D – uspokojivě.

V Hradci Králové, 13. 5. 2024

Mgr. Petra Vodová, Ph.D.